

A Kúria a dr. Somogyi Orsolya ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hidasi Szilvia ügyvéd által képviselt alperes ellen baleseti kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 5.M.4052/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 51.Mf.633.852/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. február 20. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 51.Mf.633.852/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes 2010. szeptember 10-én előterjesztett keresetében a 2007. szeptember 3-án bekövetkezett üzemi balesetből eredő vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítését kérte. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 5.M.4052/2010/12. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította kötelezve az alperes javára perköltség megfizetésére. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes 2007. március 14-étől 2007. december 31-éig határozott időtartamban állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél gépkocsivezető munkakörben. 2007. szeptember 3-án az alperes udvarán álló gépkocsi tolóajtaja a bal kezének kisujjára csukódott, és a bal kéz V. ujja többszörös darabos törést szenvedett. A felperest a harmadik kezelést követően 2007. október 4-én panaszmentesnek minősítették, 2007. október 17-én munkavégzésre alkalmasnak találták. A baleseti jegyzőkönyv szerint az üzemi baleseti sérülés oka véletlen volt. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes sem a pert megelőző iratban, sem a keresetlevélben nem utalt arra, hogy az általa csatolt baleseti jegyzőkönyvben foglaltaktól eltérően következett volna be a baleset. Eszerint azonban a felperes gépkocsivezetőként maga csukta rá az ujjára a tolóajtót, ez pedig a munkáltató részéről elháríthatatlan volt. Erre tekintettel az Mt. 174. § (2) bekezdés alapján a munkáltató mentesül a kártérítési felelősség alól.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 51.Mf.633.852/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást, és helytálló az arra alapított érdemi döntése is. Ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján hagyta helyben. A felperes fellebbezése folytán rámutatott arra, hogy a felperes a keresetlevelében az általa érvényesíteni kívánt kártérítési igény alapjául szolgáló tényként a baleseti jegyzőkönyvben rögzítetteket jelölte meg. Ennél részletesebb tényelődadást a bíróságnak a Pp.

141. § (6) bekezdésében foglaltakra történő felhívást is tartalmazó figyelmeztetését követően sem tett. A másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra az új tényre, hogy valójában nem rácsukódott a gépkocsi ajtaja az ujjára, hanem a gyerekek szállítása közben az egyik gyerek zárta ezt rá. A másodfokú bíróság ennek vizsgálatát a Pp. 235. §-a alapján mellőzte. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte. Álláspontja szerint a munkabaleseti jegyzőkönyvben a baleset leírásaként feltüntetettek közül nem lehet olyan következtetést levonni, hogy saját maga csukta rá az ujjára az ajtót, ezért a tényállás feltárása és tisztása érdekében elengedhetetlen lett volna a felperes személyes meghallgatása arra vonatkozóan, hogy a baleset milyen módon következett be. Az elsőfokú bíróság a felperes erre irányuló bizonyítási indítványát alaptalanul utasította el. A felperes személyes meghallgatása nélkül meghozott ítélet sérti a kontradiktórius eljárás elvét. Az Mt. 174. § (2) bekezdés alapján az alperest terhelte volna a kártérítési felelősség alóli mentesüléséhez vezető ok bizonyítása, erre azonban még bizonyítást sem ajánlott fel. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül, és a tényállás pontos feltárásának mellőzésével hozta meg a határozatát, amelyet a másodfokú bíróság jogsértően hagyott helyben.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a felperes a keresetlevelében szó szerint a baleseti jegyzőkönyvben rögzítetteknek megfelelően adta elő a balesete körülményeit. A baleseti jegyzőkönyvet a keresetleveléhez csatolta. Részletesebb tényelőadást a perben a bíróság felhívását követően sem tett.

A 4. sorszámú végzésben a bíróság tájékoztatta a felperest, hogy az okozati összefüggést neki kell bizonyítani, melynek feltétele hogy a tényekre vonatkozó részletes tényelőadást tegyen. Tájékoztatta a jogi képviselővel eljáró felperest arról is, hogy a nyilatkozat hiányát, késedelmét, hiányosságát a bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdés, Pp. 141. § (6) bekezdés és a Pp. 206. §-a szerint a mulasztó fél terhére értékeli. A részletes tényelőadásra azonban az erre biztosított tizenöt napos határidőben, majd az azt követően adott felhívásra sem került sor, hanem a felperes képviselője vállalta, hogy a perben tartott első tárgyaláson fog a felperes részletesen nyilatkozni. A felperes azonban a tárgyaláson nem jelent meg. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszerűen vonta meg a megfelelő, a Pp. 141. § (6) bekezdésben foglalt jogkövetkezményt, és határozott a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül a rendelkezésre álló adatok alapján. A keresetlevél mellékleteként csatolt baleseti jegyzőkönyv nemcsak azt tartalmazza, hogy a gépkocsi ajtaja a felperes ujjára rácsukódott, hanem azt is, hogy ennek oka véletlen. Más okot a

perben az elsőfokú eljárásban a felperes nem jelölt meg. Ezért az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelő tényállás megállapítás mellett okszerű következtetést vontak le arról, hogy a perbeli balesetért az Mt. 174. § (2) bekezdésben alapján az alperes kárfelelőssége nem áll fenn. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. február 20.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Gál Attila s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő